

BREVET TIL HEBREERNE KAP. 9:9-15

11 Men da Kristus kom som yppersteprest for de goder som skulle komme, gikk han gjennom det teltet som er større og mer fullkomment, som ikke er gjort med hender – det vil si: som ikke er av denne skapning. 12 Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og fant en evig forløsning. 13 For så sant blodet av bukker og okser, og asken av en kvige, helliger til kjødets renhet når det blir stenket på dem som er urene, 14 hvor mye mer skal da Kristi blod – han som i kraft av en evig Ånd bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer – rense vår samvittighet fra døde gjerninger så vi kan tjene den levende Gud! 15 Derfor er han mellommann for en ny pakt, for at de som er kalt, skal få den evige arven som var lovt, etter at det har funnet sted en død til forløsning fra overtreddene under den første pakt. Heb 9:11-15 NB

KRISTUS KOM SOM YPPERSTEPREST

Dette ble det store skille mellom det gamle som var og det nye som skulle komme. Jesus markerer paradigmeskiftet som gir oss inngang til de gode som var lovet i GT men som ikke ble realitet før Kristus selv kom.

Med Jesus inntreden i verden finner vi flere faser:

1. Hans unike fødsel i Betlehem
2. Hans liv og tjeneste etter hans dåp i Jordan
3. Hans forkastelse og hans død på korset
4. Hans mirakuløse oppstandelse fra de døde
5. Hans himmelfart
6. Hans opphøyelse ved Faderens høyre hånd
7. Han yppersteprestelige tjeneste

Når vi ser på Jesus Kristus, finner vi han er en eksepsjonell og egenartet person. Om man ikke tror at han er Gud, hva er han da? I alle fall en mann som ikke ligner noe annet menneske i hele menneskehetens historie.

DE KOMMENDE GODER

Hva er disse goder? Hebreerbrevets forfatter gir oss ikke noe svar på dette. Men vi har lov til å tenke oss hva disse godene er for de finns i Bibelen, Guds ord.

1. Nåde
2. Tilgivelse
3. Renselse
4. Helligelse
5. Forløsning
6. Barnekår
7. Dåp i Ånden
8. Håp om evig liv
9. Med mere..

Vi kan si at da Kristus døde, gikk han gjennom det første teltet og gjennom forhenget inn til Gud Faderen i himmelen. Her tenkes ikke på det jordiske tempel eller det menneskegjorte forhenget i Herodes tempel, men et annet større og mer fullkomment, det er det himmelske.

Hans yppersteprestelige tjeneste hadde ikke noe med Herodes templet eller det aller helligste der. Jesus hadde ingen tilgang og var ikke av Levi stamme. Han var derfor utelukket fra å tjene i det jordiske tempel.

Men han var likevel yppersteprest, etter en annen orden, etter Melkisedeks vis. Han første og eneste offer han bragte, var ham selv. Hans blod ble bragt inn i den himmelske helligdommen. Dette skjedde kun én gang og har varighet for all tid.

HANS BLOD I DEN HIMMELSKE HELLIGDOM

Vi har tidligere presentert sannheten om at det fantes en helligdom i den himmelske verden. Moses fikk se inn i denne og ble befalt å lage en kopi av denne himmelske helligdommen på jorden.

Det var i denne helligdommen at Jesu blod ble bragt inn av ham selv. Var Jesus i himmelen og presenterte sitt blod i tiden mellom hans død på korset og hans grav? Vi vet ikke dette med sikkerhet bare at hans blod ble bragt inn for Faderen.

JESU KRISTI BLOD

Det presiseres at Jesu offer var totalt annerledes enn offerne i GT. Tiden med dyreoffer var nå over. Ingen av disse offer kunne virkelig bortta synden men var bare en påminnelse om at synden fremdeles var en realitet. Det var ingen forløsning fra synden i den gammeltestamentlige offertjenesten.

Jesu blod som rant fra hans hellige legeme var av helt spesiell karakter. Det var Mannen Jesus fra Nasaret som han på korset men hans blod var Guds blod.

"Så gi da akt på dere selv og på hele hjorden, som Den Hellige Ånd har satt dere som tilsynsmenn for, for at dere skulle vokte Guds menighet, som han vant seg med sitt eget blod."
Apg 20:28 NB

JESUS - BÅDE OFFER OG PREST

Det som er viktig i denne teksten er å legge merke til hvordan Kristus blir opphøyet. Han er det ultimate og beste OFFER mer enn noe annet offer som er gitt. Han er også YPPERSTEPRESTEN som frembærer offeret, som er han selv. Han er større enn alle tidligere yppersteprester som aldri bar seg selv frem som offer. Jesus er den største i alle henseender.

"og vandre i kjærlighet, likesom også Kristus elsket oss og ga seg selv for oss som en gave og et offer, en vellukt for Gud." Ef 5:2 NB

"han som ga seg selv for oss for å løse oss ut fra all lovløshet, og rense for seg selv et eiendomsfolk, som med iver gjør gode gjerninger." Tit 2:14 NB

I KRAFT AV DEN HELLIGE ÅND

Det er klart at Den Hellige Ånd var med Jesus i det han gav seg selv i døden. Ånden gav Jesus kraft til å gjennomføre forsoningsverket. Hva dette innebærer i detaljer, kan vi ikke forstå. Men det er nok å vite at Ånden aldri forlot Jesus, selv i hans dypeste fornedrelse.

"hvor mye mer skal da Kristi blod – han som i kraft av en evig Ånd bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer – rense vår samvittighet fra døde gjerninger så vi kan tjene den levende Gud!" Heb 9:14 NB

EN EVIG FORLØSNING

Hva fant Jesus i den himmelske helligdommen? Han fant en EVIG FORLØSNING. Det er i

denne evige forløsningen at frelsesverket er gjemt. Det er i denne forløsning vi har alle de goder som var forut lovet i GT.

Når vi taler om forløsning, må vi spørre: Er det slik at vi var bundet av noe før vi ble forløst? Uten tvil. Vi var bundet av synden og syndens kraft. Vi var bundet av verden og dens løp og trender. Vi var bundet av djevelen som var vår herre. Vi var bundet av frykt og engstelse.

"Også dere har han gjort levende, dere som var døde ved deres overtredelser og synder. I disse vandret dere før på denne verdens vis, etter høvdingen over luftens makter, den ånd om nå er virksom i vantroens barn. Også vi vandret alle blant dem i vårt kjøds lyster, og vi gjorde kjødets og tankenes vilje. Vi var av naturen vredens barn likesom de andre." Ef 2:1-3 NB

"Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om noen elsker verden, da er ikke Faderens kjærlighet i ham. For alt som er i verden, kjødets lyst og øynenes lyst, og hovmodig skryt av det en er og har, er ikke av Faderen, men av verden. Og verden forgår og dens lyst, men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid." 1Joh 2:15-17 NB

BLODET FRA OKSEN HELLIGER

Det store syndoffer i GT var den røde kvigen som ble slaktet på den store forsoningsdagen - Yom Kippur. Denne oxen ble ikke slaktet på alteret som sto i forgården men på et annet alter som lå utenfor leiren. Dette alteret ble kalt Mipkad-alteret. Dette alteret lå utenfor muren øst for templet, dvs. på Oljeberget. Oksen ble ledet ut til dette alteret over en gangbro som gikk fra den Gylne Porten, over Kedron-dalen og til Oljebergets skråning. Der ble oxen slaktet og blodet ble båret inn i helligdommen mens kroppen ble brent på Mipkad-alteret og asken tjente som renselsesmiddel.

"Vi har et alter som de ikke har rett til å ete av, de som tjener ved teltet. For offerdyrenes blod blir båret inn i helligdommen av ypperstepresten til soning for synd, men kroppene deres blir oppbrent utenfor leiren. Derfor led også Jesus utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod. 13 La oss da gå ut til ham utenfor leiren og bære hans vanære!" Heb 13:10-13

Dette er utlegning på høyt nivå og nesten aldri nevnt i forkynnelsen. For hebreerbrevets forfatter er dette absolutt vesentlig ettersom det dette spesielle offeret er et forbilde på Jesus.

Han ble også plassert "utenfor leiren" da han ble forkastet av folket og deres ledere. Han bar "skammen" som en forbryter og ble hånet og spottet i sin død.

"..med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender. For å oppnå den gleden som ventet ham, led han tålmodig korset, uten å akte VANÆREN, og har nå satt seg på høyre side av Guds trone." Heb 12:2

Vår plass er med ham. Vi må også gå utenfor leiren og bære hans VANÆRE. Gjør vi det, opplever vi en enhet med Jesus som vi ennå ikke helt har opplevd. De som lever som kristne under forfølgelse, opplever nok mer av nettopp dette.